

Retrográdní Venuše v Kozorohu

Takto postavená Venuše naznačuje obvykle manželství se starším partnerem nebo s někým, kdo symbolizuje autoritu z minulosti. Někdy partner člověku připomíná omezení, která na něj byla naložena v dětství, a v dalších případech zdůrazňuje omezení uvalená v minulém životě.

Nejlépe se člověk cítí ve třetí fázi, v níž se opakují minulé doby, které představují jistotu a bezpečí, protože tento člověk se neustále snaží přivolat zpátky prožitky vztahů, jež mu skýtaly ochranu. Mnohdy se jedná o sběratele, a ať sbírá starožitnosti memorabilia z dávných dob, nebo dokonce lidi, vždy to symbolizuje jeho potřebu dovést něco do takového stavu, o němž si myslí, že je nutným završením. V jeho životě se to hemží mantinely, hranicemi a formami, protože si všechny své pocity chce vnitřně vykrystalizovat, aby uspokojil potřebu bezpečí, které se snaží vytvořit. Na svůj věk někdy v mládí vypadá dospěle, vnitřně se však bouří proti všemu, co, jak si myslí, omezuje jeho svobodu. Po mnoho let drží v paměti myšlenky, ideje a pocity (včetně těch negativních) a v první polovině života má sklon odpírat si potěšení nebo štěstí v naději na něco lepšího, co přijde později. Jak stárne, začíná si však svou velkou snahu přivolat nazpět minulost uvědomovat, a také zjišťuje, jak moc ho to svazuje. Poté se radikálně mění a začíná zaujímat ve věci svých potřeb praktičtější stanovisko. Při tom všem má pocit, že je na jiné vlně než jeho vrstevníci nebo lidé, kteří se mu svým věkem blíží. V podstatě lze říci, že svůj život žije pozpátku. V mládí prožívá břemena stáří a v pozdějších letech zakouší svobodu mládí.

Tato konstelace je jedním z ukazatelů karmy spojené s rodinou. Obvykle se v těchto případech vyskytuje tolik nerovnováhy pocházející z minulých životů, která se v raných letech tohoto života opakuje, že člověk tráví většinu času tím, že utíká sám od sebe. Pak, když to asi v půli života zjistí, snaží se dohonit všechno, co mu uteklo.

Retrográdní Venuše ve Vodnáři

V tomto případě se člověk cítí nejlépe během první fáze retrográdního procesu, ve které může zkoumat potřeby, jejichž záblesky vidí ještě před tím, než se stanou v jeho životě skutečností. Jeho touha pomáhat druhým se někdy stává tak naléhavou, že druhé ve skutečnosti bezděky omezuje. Je velmi nezávislý a nesnadno v životě přijímá zákazy či omezení. V jistých údobích tříští svou náklonnost mezi tolik věcí, lidí a zážitků, že lidé, kteří jsou mu blízcí, mají problémy koncentrovat svou vlastní energii. Tříštění energie většinou pouze odráží jeho velmi proměnlivou povahu. Obvykle je přecitlivělý k okolí a musí neustále měnit svůj přístup k životu, aby měl pocit rovnováhy.

Bývá rebelem a má rád svou svobodu. Je citlivý vůči lidem vnucujícím mu svou vůli. Zároveň však má pocit, že ví, co je pro druhé nejlepší. V osobních vztazích mu proto chybí nadhled. Živě se zajímá téměř o všechno a má sklon zaplést se s těmi nejpodivnějšími lidmi. Vše konvenční je příliš nudné, než aby na delší dobu upoutalo jeho pozornost, přesto má potřebu cítit se v bezpečí. Ve skutečnosti

si je sám sebou mnohem méně jist, než by rád dával druhým najevo. Během první fáze aktivně zkoumá neznámé, zatímco během třetí fáze znovu prozkoumává neznámé nebo málo používané vědomosti z minulosti. Právě během této fáze mnozí lidé s takto postavenou Venuší rádi zkoumají staré civilizace nebo málo známé dokumenty určitých historických období. U mnoha lidí se v této fázi setkáváme s velkým zájmem o astrologii a ezoteriku. Protože v tomto případě odpadá všechno neautentické v životě, jedná se o velmi opuštěného člověka. Neosobní potřeba pomáhat druhým je ve skutečnosti zástěrkou jeho snahy najít cestu zpátky k lidstvu, které ho v minulých inkarnacích nějakým způsobem odvrhlo. Nikdy proto nemá delší dobu úplný pocit blízkosti. Ke spokojenosti mu stačí vědět, že druzí přijímají jeho přesvědčení a myšlenky. A aby získal uznání, umí zajít hodně daleko.

* * *

Bod štěstí a karmická odměna

Protože bod štěstí je závislý na tom, jak člověk využívá své Slunce, Lunu a ascendent, bude potenciální úspěch záviset na tom, jak tyto tři prvky fungují v jeho horoskopu. Používá-li těchto prvků špatně, pak může bod štěstí vypadat jako bod neštěstí. Děje se tak proto, že se jedinec nepokusil pozvednout své vědomí představované Lunou. Snadno nahlédneme, proč tomu tak je, jestliže si uvědomíme, že při přesunutí Slunce na ascendent se určujícím faktorem pro pozici bodu štěstí v horoskopu stává právě *nové* umístění Luny. Používá-li člověk svou Lunu plynule jako dynamickou součást horoskopu, a tak naladuje svou duši na zbytek své bytosti, pak lze očekávat, že bod štěstí bude fungovat velmi kladně. Na druhou stranu používá-li jedinec svou Lunu jako skladiště negativních vzpomínek, pak lze očekávat, že bod štěstí nebude fungovat. I při svém nejhorším fungování představuje Luna růst, změnu, rozvoj nových návyků a počátek nových emocionálních postojů, které nakonec pomohou člověku povznést jeho karmu. Většina astrologů seshoduje na tom, že je to právě Luna, která má sklon působit lidem největší potíže. Je zajímavé si povšimnout (z horárního hlediska), že si většina lidí sjednává schůzky k astrologické konzultaci ve dnech, kdy tranzitující Luna prochází přesně tím domem v jejich horoskopu, který představuje primární důvod, proč žádají o konzultaci. Z toho je vidět, jak důležitá je role Luny při zpracovávání problémů. Právě při takové činnosti se bod štěstí stává zdrojem ideální inspirace – příslovečným zlatým pokladem na konci jedincova snu.

* * *

Mars a přítomnost

Mars je planetou touhy a pohybu. Neustále podněcuje přítomnost a naplňuje ji rázností, která neustále probouzí vědomí člověka. Nečastějším

příkladem nevhodného používání energie Marsu je projekce vlastních tužeb do budoucnosti, v důsledku čehož se zdá být jednání člověka v přítomnosti bezvýznamné. To vyvolává nespokojenost, neklid a trvalý stav frustrace. Základem Marsu v přítomnosti je spontaneita. Mars dodává pohyb tomu, co by mohlo budit dojem nehybné reality. Mars by neměl člověka odvádět od toho, co dělá „tady a teď“, místo toho by měl přítomnost stimulovat vitalitou, kterou člověk k jejímu prožívání potřebuje. Projektu je-li člověk stále své naděje a tužby do daleké budoucnosti (nebo by rád znovu prožíval to, čím už kdysi prošel), pak svou vitalitu ztrácí. Jeho energie se odčerpává. Může si myslet, že to způsobují druzí lidé, fakt je ovšem ten, že je to jen jeho vlastní neschopnost jednat ve své přítomnosti.

Mars je planetou motivace. Je hybatelem, který přeměňuje myšlenky v činy. Prozkoumá-li člověk pečlivě podněty, kterými Mars působí, objeví něco velmi zajímavého. Motivace k činu přichází rychle, dokonce i několikrát během malého okamžiku. Stejně rychle ovšem mizí. Bude-li tedy člověk trávit svůj život analýzou svých motivací, bude mít také sklon velkou část z nich ztrácet. Potřeba konat velmi rychle pomíjí. Aby člověk prožíval přítomnost, musí své potřeby následovat ihned. Když pak jedna potřeba odejde, objeví se na jejím místě nová. Aktivita Marsu udržuje vibrace člověka na vysoké úrovni. To způsobuje, že při takto rychlém pohybu vibrací nezbyvá čas na depresi, lítost nebo výčitky.

Touhy Marsu se někdy jeví jako velmi primitivní. Potřebuje tedy určitou kontrolu, kterou mu poskytuje moudrost Saturna a rozum Merkura. Nikdy však do té míry, aby utlumovali nebo potlačovali motivační energii, která ho v přítomnosti stimuluje. Mars se ve své základní podobě ani neptá, ani neanalyzuje – jedná. A právě jednáním dosahuje člověk stavu bytí. Radost Marsu nikdy nespočívá v dosahování konečných cílů člověka, protože se může stát, že když je člověk dosáhne, může už dávno zapomenout důvod, proč si tyto cíle stanovil. Radostí Marsu je nacházet se v nepřetržitém stavu *stávání se*. To je pravý zdroj motivace. Všechno, čeho člověk nakonec dosáhne, je mnohem méně důležité než jeho jednota s aktem *stávání se*, což je stimulující, hybná, vibrační kvalita prožitku přítomnosti.